

ZMĚNA EKONOMICKÉ SMĚRNICE

Konferenci je předkládán návrh na změnu přílohy č. 1, článku 3. Ostatní náhrady, odst. 3.1. Cestovní náklady Ekonomické směrnice

Stávající znění:

Úhrady cestovného a stravného pro funkcionáře a členy ŠSČR se řídí zákonem č.262/2006 Sb., zákoník práce, část sedmá v platném znění. Stravné je u ŠSČR propláceno nejvyšší sazbou v určeném rozsahu stanovené zákoníkem práce, část sedmá, hlava III, § 176 platného v daném účetním období. Zahraniční stravné je propláceno v předem určené výši pro danou akci a v souladu se zákonem č.262/2006 Sb. zákoník práce, hlava III, §179 a §180.

Při použití osobního motorového dvoustopého vozidla platí následující zásady:

- a) při cestě jedné či dvou osob se uhradí kilometrovné ve výši 4 Kč/km,
- b) při cestě tří a více osob nebo při převozu materiálu se uhradí kilometrovné ve výši 6 Kč/km

Návrh na úpravu:

Úhrady cestovného a stravného pro **zaměstnance**, funkcionáře a členy ŠSČR se řídí zákonem č.262/2006 Sb., zákoník práce, část sedmá v platném znění. Stravné je u ŠSČR propláceno nejvyšší sazbou v určeném rozsahu stanovené zákoníkem práce, část sedmá, hlava III, § 176 platného v daném účetním období. Zahraniční stravné je propláceno v předem určené výši pro danou akci a v souladu se zákonem č.262/2006 Sb. zákoník práce, hlava III, §179 a §180.

Při použití osobního motorového dvoustopého vozidla platí následující zásady:

- 1) **Zaměstnanci ŠSČR – náhrada se v souladu s § 175 vyplácí podle § 157**
- 2) **Pro funkcionáře a ostatní členy ŠSČR je kompletní kilometrovné za použití osobního automobilu stanoveno v souladu se Stanovami rozhodnutím konference a to:**

- a) při cestě jedné či dvou osob se uhradí kilometrovné ve výši 4 Kč/km,
- b) při cestě tří a více osob nebo při převozu materiálu se uhradí kilometrovné ve výši 6 Kč/km.

Zdůvodnění:

Touto úpravou se vyrovnáme s obecnou legislativou (viz níže). Vyřešíme tím v souladu s obecnými případy situace, kdy zaměstnanec svazu pojedou na pracovní cestu z nařízení zaměstnavatele. Pro případ, že zaměstnanec bude chtít využít vlastní osobní automobil náhradou za cestu nařízenou hromadnou dopravu, bude mu to zaměstnavatelem umožněno a bude mu vyplacena cestovní náhrada ve stejné výši jako funkcionářům a ostatním členům Šachového svazu.

§ 155

(1) Cestovní náhrady je možné zaměstnanci, který koná pro zaměstnavatele práci na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, poskytnout pouze v případě, že bylo sjednáno toto právo, jakož i místo pravidelného pracoviště zaměstnance.

(2) Má-li zaměstnanec podle dohody o provedení práce vykonat pracovní úkol v místě mimo obec bydliště, má právo na cestovní náhrady, bylo-li jejich poskytnutí sjednáno, i když není sjednáno místo pravidelného pracoviště.

Náhrada jízdních výdajů

§ 157

(1) Náhrada jízdních výdajů za použití určeného hromadného dopravního prostředku dálkové přepravy a taxislužby přísluší zaměstnanci v prokázané výši.

(2) Použije-li zaměstnanec se souhlasem zaměstnavatele místo určeného hromadného dopravního prostředku dálkové přepravy jiný dopravní prostředek, včetně silničního motorového vozidla, s výjimkou vozidla poskytnutého zaměstnavatelem, přísluší mu náhrada jízdních výdajů ve výši odpovídající ceně jízdného za určený hromadný dopravní prostředek.

(3) Použije-li zaměstnanec na žádost zaměstnavatele silniční motorové vozidlo, s výjimkou vozidla poskytnutého zaměstnavatelem, přísluší mu za každý 1 km jízdy základní náhrada a náhrada výdajů za spotřebovanou pohonnou hmotu.

(4) Sazba základní náhrady za 1 km jízdy činí nejméně u

a) jednostopých vozidel a tříkolek 1,30 Kč,

b) osobních silničních motorových vozidel 4,70 Kč.

při použití přívěsu k silničnímu motorovému vozidlu zaměstnavatel sazbu základní náhrady za 1 km jízdy zvýší nejméně o 15 %. Tato sazba základní náhrady se mění v závislosti na vývoji cen prováděcím právním předpisem vydaným podle § 189.

(5) Základní náhrada u nákladních automobilů, autobusů nebo traktorů přísluší zaměstnanci nejméně ve výši dvojnásobku sazby stanovené v odstavci 4 písm. b).

§ 158

(1) Nebyla-li výše sazby základní náhrady sjednána nebo určena zaměstnavatelem před vysláním zaměstnance na pracovní cestu, přísluší zaměstnanci sazba základní náhrady podle § 157 odst. 4 a 5.

(2) Náhradu za spotřebovanou pohonnou hmotu určí zaměstnavatel násobkem ceny pohonné hmoty a množství spotřebované pohonné hmoty.

(3) Cenu pohonné hmoty prokazuje zaměstnanec dokladem o nákupu, ze kterého je patrná souvislost s pracovní cestou. Prokazuje-li zaměstnanec cenu pohonné hmoty více doklady o jejím nákupu, ze kterých je patrná souvislost s pracovní cestou, vypočítá se cena pohonné hmoty pro určení výše náhrady aritmetickým průměrem zaměstnancem prokázaných cen. Jestliže zaměstnanec hodnověrným způsobem cenu pohonné hmoty zaměstnavateli neprokáže, použije zaměstnavatel pro určení výše náhrady průměrnou cenu příslušné pohonné hmoty stanovenou prováděcím právním předpisem vydaným podle § 189.

(4) Spotřebu pohonné hmoty silničního motorového vozidla vypočítá zaměstnavatel z údajů o spotřebě uvedených v technickém průkazu použitého vozidla, které je zaměstnanec povinen zaměstnavateli předložit. Jestliže technický průkaz vozidla tyto údaje neobsahuje, přísluší zaměstnanci náhrada výdajů za pohonné hmoty, jen pokud spotřebu pohonné hmoty prokáže technickým průkazem vozidla shodného typu se shodným objemem válců. Při určení spotřeby pohonné hmoty použije zaměstnavatel údaj o spotřebě pro kombinovaný provoz podle norem Evropské unie. Není-li tento údaj v technickém průkazu uveden, vypočítá zaměstnavatel spotřebu pohonné hmoty vozidla aritmetickým průměrem z údajů v technickém průkazu uvedených.

POSKYTNUTÍ CESTOVNÍCH NÁHRAD ZAMĚSTNANCI ZAMĚSTNAVATELE, KTERÝ JE UVEDEN V § 109 ODS. 3

§ 175

Náhrada jízdních výdajů

Sazba základní náhrady stanovená v § 157 odst. 4 a 5 je pro zaměstnavatele závazná a nemůže ji sjednat nebo před pracovní cestou určit odchylně.